

Poučavati druge vrlini velikodušnosti

Tvrđnje za samoprocjenu

1. Pomažem djeci da rade velikodušna djela za druge (npr. da posjete prijatelja koji je bolestan, oprostite bratu nešto što im je učinio, pomažu drugima kod kuće ili u razredu).
2. Pružam djeci prilike da sama odluče jesu li spremna izvršavati djela koja će pomoći drugima. (Odgojitelj ne smije prisiljavati djecu da naprave nešto za druge. Time ih neće naučiti da budu velikodušna. Puno je bolje pozvati ih i potaknuti na dobro djelo. Na primjer: „Misliš li da bi tvom prijatelju bilo drago kada bi mu pomogao da nadoknadi propušteno gradivo zbog bolesti?“)
3. Pomažem djeci da otkriju stvarne potrebe drugih ljudi. (To podrazumijeva da im pomažete razmišljati npr. pomoću pitanja kao što je: „Jesi li primijetio da mama izgleda vrlo umorno? Što bi mogla učiniti da joj pomogneš?“)
4. Pomažem djeci da znaju razlikovati između hirova ljudi i njihovih stvarnih potreba. (Kada drugi nešto traže od nas, najprije moramo razmisliti trebamo li mu to stvarno dati ili ne. Je li to njihov hir? Ili im je zaista potrebno? Još jednom moramo pomoći djeci da razmišljaju.)
5. Pomažem djeci da nauče cijeniti vrijednost svoje imovine, svojega vremena itd. (Djeca često nisu svjesna vrijednosti pojedinih djela. Treba im pomoći da otkriju koliko zaista mogu pomoći drugima.)
6. Pomažem da otkriju zbog čega pomažu jedni drugima. (To je jednostavno, pitajte dijete: „Zašto to činiš? Ili: Zašto ćeš to učiniti?“)
7. Pomažem djeci da nauče ne samo davati, nego i primati. (istina je da neka djeca samo primaju, a vrlo malo daju. Ali „dobroj“ i zreloj djeci moramo pomoći da nauče primati.)
8. Uspijevam potaknuti djecu da pomažu drugima iz ispravnih motiva. (Nikada ne možemo posve znati koje motive djeca imaju, ali možemo pokazivati zainteresiranost za njihova djela koja čine iz osjećaja dužnosti ili, još bolje, iz ljubavi.)
9. Nastojim pronaći načine na koje mogu pomoći djeci da se odupru nemarnosti, lijenosti ili nezainteresiranosti za druge te da se počnu brinuti o potrebama drugih. (Primjer odgojitelja je, u ovome slučaju, najbolja pomoć za mlade.)
10. Razgovaram s djecom tako da uče povezivati velikodušnost s ljubavlju, posebno s ljubavlju prema Bogu i s Božjom ljubavlju prema nama. (O ovim bismo temama trebali govoriti posve prirodno kod kuće ili u školi. Posebno kada su djeca već starija.)